

FOAIE PAROHIALĂ OCTOMBRIE 2020

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

ADORAȚIA, o locuire blândă în prezența lui Isus

Sfântul Bernardin din Siena afirma: **„Am învățat mai mult pe treptele altarului, în fața lui Isus prezent în Euharistie, decât din multele cărți pe care le-am citit”**. Ca păstor al acestei comunități, am constatat că pentru unii dintre credincioșii noștri, adorarea lui Isus în Preasfântul Sacrament nu înseamnă nimic, constatare care mă îndeamnă să-i încurajez pe toți să iubească să stea împreună cu Isus în Casa Lui, în biserică, să-L privească, să-L asculte și să se lase privit și ascultat de Dânsul. Să-L adore!

Știți de ce a dorit Isus să rămână prezent în Sacramentul Iubirii Sale, până la sfârșitul veacurilor? Pentru ca sufletele să poată avea unde să-L

găsească și să se apropie de Dânsul cu ușurință, încredințate că sunt ascultate și încrezându-se în milostivirea Inimii Sale, într-o lume marcată de suferință și devastată de păcat. **Nu există nici o altă formă de rugăciune de mijlocire mai eficace decât cea a sufletului care se apropie de Isus prezent în Euharistie, încredințat că Îl găsește și încredințat că este ascultat.**

Rugăciunea și, în special, Adorația Euharistică, este o tranzacție periculoasă, deoarece amenință starea de mediocritate în care s-a stabilit cineva. În Adorație, Isus acționează direct asupra sufletului: sufletul i Se prezintă lui Isus în sărăcia sa, în goliciunea sa și cu toate păcatele

sale. **Adorația îi oferă lui Isus spațiul în care El să lucreze într-un suflet.**

Euharistia este invenția iubirii lui Isus și nimic, între toate lucrările Sale, nu o întrece. Euharistia este mai mult decât însăși creația; este cununa lucrării Sale de răscumpărare în această lume și pregustarea gloriei, în viața viitoare, pe care a pregătit-o pentru aceia care îl iubesc. **Dacă sufletele ar înțelege ce comori de iubire sunt date fără plată celor care se apropie de Isus în Sacramentul iubirii Sale, bisericile ar fi pline ziua și noaptea și nu ar putea cuprinde mulțimile atrase în ele.** Dar cel rău a manevrat și a complotat ca să acopere misterul prezenței lui Isus în Preasfântul Sacrament cu un vâl întunecat de neglijență, de lipsă de respect, de uitare și de necredință. El a întunecat misterul prezenței reale a lui Isus și astfel, credincioșii, chiar unii dintre cei mai apropiați, au plecat departe de El, unul după altul, precum au făcut, la Cafarnaum, când Isus Cristos a vorbit întâia oară pe față despre Euharistie ca Pâine vie coborâtă din cer, ca să dea viață lumii (cf. In 6, 41-66).

Satana îi urăște pe cei care, împotrivindu-se minciunilor lui, au rămas aproape de Isus, adorându-L în Sacramentul iubirii Sale și consolând Inima Sa, care este atât de îndurerată de nerecunoștința oamenilor și de lipsa lor de credință în misterul de iubire, care este prezența Sa reală euharistică. Din pricina acestor lucruri care îndurerează atât de mult Inima Sa, Isus ne chemă la o viață de adorație și ispășire. Cei mici și cei săraci sunt cei care vin la Isus, în Sacramentul iubirii Sale, și consolează Inima Sa prin prezența lor. Întotdeauna a fost așa! Cei mândri și cei ce sunt lumești nu au timp pentru Isus, fiindcă El este ascuns, fiindcă El este sărac,

fiindcă este tăcut în Sacramentul iubirii Sale. Dar aceia care sunt ei înșiși umili și săraci sunt atrași de umilința și sărăcia prezenței Sale euharistice. El îi primește, își găsește mângâierea în prezența lor și-i recunoaște ca pe acei binecuvântați ai Tatălui Său, cărora deja le aparține Împărăția Cerurilor.

Ascultă-L pe Isus! El le vorbește sufletelor în tăcere. Aceia care fug de tăcere nu vor auzi niciodată glasul Său. **Încurajează tăcerea și pune-o în practică tu însuși, cu o reînnoită dedicare, căci în tăcere coboară Duhul Sfânt și în tăcere lucrează El în suflete, aducându-le la sfințenia vieții și la desăvârșirea pe care o dorește Isus pentru fiecare dintre ele.**

În cadrul Sfintei Liturghii, odată ce sunt rostite cuvintele consacrării, Isus este prezent, iar prezența Sa este învăluită într-o tăcere profundă. Este tăcut în Sacramentul iubirii Sale, fiindcă acolo El este umil. Acolo Se coboară ca să trăiască tănuit și adesea uitat, într-o tăcere pe care numai cei umili cu inima o pot înțelege.

Este suficient pentru tine să fii cu Isus. Aceasta este tot ce ne cere. Nu cere gânduri înalte, sau revărsări de emoții, sau fraze frumos constituite. Cere doar ca eu și tu să stăm cu El. Are nevoie de compania mea și a ta chiar acum, întocmai cum a avut nevoie de compania lui Petru, Iacob și Ioan, în Ghetsemani. Ei dormeau, este adevărat, dar Isus știa că ei sunt acolo și simpla lor prezență a fost o consolare pentru Inima Sa care era în agonie.

Chiar dacă nu ai face nimic altceva, această adorație ar fi îndeajuns, fiindcă aceasta este ce ne-a cerut Isus. Să facem acest unic lucru. Să-L adorăm și să rămânem în slujirea Sa și vom vedea, cu uimire, că El va face tot restul. Nu este

veșnică” (In 12, 25). Este un sens foarte adevărat în care rugăciunea de adorație este pierderea vieții. Este un fel de cădere în pământ, pentru a muri. Amintește-ți aceasta când mergi să-L adori pe Isus. **Privește la Sfânta Ostie și vezi-L pe Isus, care este bobul de grâu căzut în pământ, dar înviat și devenit hrană pentru o mare mulțime de suflete; și aceasta, până la sfârșitul timpului.**

Când Îl adori pe Isus, uitând de tine însuși și părăsind toate lucrurile pentru El, tu Îl imiți pe El, căci adorația este un fel de moarte. Este o amuțire a tot ceea ce solicită simțurile și o agățare de Isus singur, în întunericul luminos al credinței. Cu cât te cufunzi mai adânc în adorație, cu atât mai adânc ești sădit în pământ, ca să mori acolo și să răsari acolo și, în cele din urmă, să aduci mult rod. Aceasta este viața de adorație: este misterul bobului de grâu, îngropat și ascuns în întunericul pământului. Este promisiunea vieții în abundență și o pregustare a vederii față către față, care te așteaptă în glorie.

Adorația este pentru toți, preoți și credincioși, creuzetul perfecțiunii lor. Este cuptorul iubirii, în care Isus ne purifică așa cum aurul este purificat în foc.

Isus ne invită să mergem la El cu întrebările noastre, cu nelămuririle noastre și cu nevoile noastre. Nimic nu este prea mic pentru El și nimic prea mare. El este în Euharistie pentru noi. Așteaptă ca noi să împărtășim cu El tot ce ne preocupă și toate întrebările care se nasc în inima noastră.

Ori de câte ori simțim un conflict în obligațiile și îndatoririle noastre, să mergem la El și El îl va rezolva pentru noi. Învață să depinzi de El în toate lucrurile. Primul tău apel să fie către Isus, căci El ne așteaptă în fiecare moment în Sacramentul iubirii Sale.

decât o singură piedică pentru planul Său, și aceea este ca noi să pierdem harul pentru care ne-a adus aici, devenind distrași și consumați de o mulțime de alte lucruri. Să fim credincioși la ce este esențial – faptul că suntem cu Isus, în prezența lui – și tot restul ne va fi dat pe deasupra. **Isus nu a cerut nimic altceva decât să-L adorăm și să zăbovim în prezența Sa, restul l-a promis și El este credincios promisiunilor Sale.**

Vino la Mine, spune Isus, iar Eu voi face cu puțință chiar și acele lucruri pe care, în îngustimea vederii tale, le crezi cu neputință. Celui care pune preț pe prietenia Mea mai presus de orice altceva nu-i voi refuza nimic. Celui care nu are timp pentru Mine nu-i pot da nimic, căci el nu este cu Mine, ca să primească darurile Mele, să asculte cuvintele Mele, să Mă cunoască așa cum Eu doresc ca el să Mă cunoască.

Domnul spune: „Cine își iubește viața o va pierde; cine își urăște viața în lumea aceasta o păstrează pentru viața

În acele locuri unde Isus este expus pe altar, ca să primească adorarea, ispășirea și compania prietenilor Săi, strălucirea Sa este puternică și intensă. Credința, adorația și iubirea acționează ca receptori; astfel, puterea Sa este atrasă și făcută eficace, în mod invizibil, dar real, în spațiu și în timp.

Când Isus este adorat într-un loc, acțiunea Sa ascunsă asupra sufletelor este sporită în mod minunat. Locul unde El este adorat devine un centru strălucitor, din care iubirea, viața și lumina sunt răspândite într-o lume, care este pradă urii, întunericului și morții.

Bisericile, capelele de adorație nu sunt simple refugii pentru cei evlavioși. Sunt centre strălucitoare și vii ale unei intense activități divine, care trece dincolo de zidurile locului unde Isus este adorat, ca să pătrundă în case, în școli, în spitale; ca să ajungă până și în acele locuri întunecate și reci unde sufletele sunt înrobite de satana; ca să pătrundă în inimi, să-i vindece pe cei infirmi și să-i cheme acasă pe aceia care au rătăcit departe de Domnul.

Lucrarea adorației este foarte puțin înțeleasă, chiar și de aceia care spun că sunt adoratorii lui Isus. **Nu e nevoie să umpli timpul de adorație cu gânduri și cuvinte, ca și cum totul ar depinde de tine, că faci ceva. Este suficient să Îi vorbești lui Isus după cum îți dă Duhul Sfânt să vorbești, să Îl ascuți cu urechea inimii tale și să rămâi în lumina Feței Sale.**

Harul tănuirii și al tăcerii nu le este dat tuturor, ci este harul prin care Isus însemnează sufletele destinate unei vieți euharistice, unei vieți de adorație în care ele cresc în asemănarea cu Isus, ascuns în Sacramentul Iubirii Sale. Aceasta nu se întâmplă dintr-o dată; li se va întâmpla

tuturor celor care își dau consimțământul la lucrarea iubirii Sale în sufletele lor și care sunt credincioși adorației Feței Sale Euharistice.

Practica adorației nu este dificilă. Este o locuire blândă în prezența lui Isus, o odihnire în strălucirea Feței Sale Euharistice, o apropiere de Inima Sa Euharistică. Deși uneori sunt de ajutor, cuvintele nu sunt necesare; nici gândurile. Ce caută Isus de la cel care vrea să Îl adore în spirit și în adevăr este o inimă înflăcărată de iubire, o inimă mulțumită de a rămâne în prezența Sa, tăcută și liniștită, ocupată numai cu actul de a-L iubi pe Isus și de a primi iubirea Sa. Deși acest lucru nu este dificil, este, în același timp, darul lui Isus, dar pentru sufletul care-l cere. Cere, așadar, darul adorării!

Adorația este un focar și o forjă. Sufletul chemat la o viață de adorație trebuie să se aștepte să sufere intensitatea focarului arzător și plâsmuirea din nou a tot ceea ce este diform în el, în forja divinei Sale voințe. Pentru ca aceasta să se întâmple, este suficient ca sufletul să se ofere pe sine iubirii Sale și să rămână umil, în pace și liniștit, în timp ce El îl purifică și îl transformă, în prezența Sa.

O, dacă ar cunoaște sufletele puterea de a purifica și de a transforma ce emană din tabernacole! Este mai mult timp într-o zi decât este măsurat de ore și minute. Isus este Domnul a tot timpul, iar timpul adus prin os Lui este de mai mare valoare decât timpul investit în cele mai obositoare munci.

Isus nu-ți cere să te oprești din a îndeplini sarcinile care sunt înaintea ta, ci numai să-L pui pe El înaintea a orice altceva, dăruind cel mai bun timp al tău și cea mai mare parte numai Lui.

Pr. paroh Mihai Mărtinaș